

Obeležavanje 15 godina Udruženja Srba „Nemanja“

„Spojila nas je nevolja“ bile su 1991. god. reči dr Radomira Popovića, dugogodišnjeg direktora bolnice u Engeru i jednog od osnivača Udruženja Srba „Nemanja“, koji se upokojio 1997. god, na osnivačkoj skupštini udruženja iz Bilefelda, osnovanog s blagoslovom Nj.P. Episkopa srednjoevropskog Konstantina.

Pre 15 godina grupa srpskih intelektualaca i patriota iz Bilefelda i okoline, koji se tada nisu lično niti poznavali, osetila je potrebu da uoči velikih srpskih nesreća i dezintegracija koje je doneo građanski rat u bivšoj Jugoslaviji učini koliko može kako bi se uticalo na nemačko medijsko izveštavanje, na promenu tadašnjeg nedemokratskog režima u matrici i ublažavanje patnje ljudi pogođenih ratom.

Prigodnim programom članovima, prijateljima i gostima predstavljeni su fragmenti 15-godišnjeg rada u reči i slici tokom jednog burnog i teškog perioda srpske istorije, u kome su se, između ostalog, desile i tri promene imena države.

Prisutni su toplo pozdravili Nj.K.V. princa Vladimira Karađorđevića i Nj.K.V. princezu Brigitu Karađorđević, pokrovitelje humanitarnog projekta „O Kosovu – Za Kosovo“. Posle blagoslova nadležnog sveštenika, **protojereja Bogdana Smiljića**, program su otvorili najmlađi Nemanjići kratkim scenskim prikazom pod naslovom „Velika Tajna“, a princ Vladimir se prigodnim rečima obratio skupu naglašavajući da Srbi u dijaspori ne smeju nikada izgubiti svest o svom poreklu i značaju svoje istorije i kulture, a istovremeno treba da pokušaju da ostvare što veći stepen integracije u društvo u kome žive, kako bi i njihov uticaj u tom društvu bio veći i na korist srpskog naroda.

Među gostima su bili i **dr Đorđe Jovanović iz Brisela, predsednik Svetskog Sabora Srba**, nezavisne i nadstranačke organizacije u kojoj je „Nemanja“ od početka osnivanja aktivan, kao i **predstavnici Srpske narodne odbrane iz Solingena i Vupertala i nemački prijatelji udruženja „Nemanja“ poput gospođe Margrit Stekar**, koja već 10 godina nesebično pomaže sve projekte Udruženja.

U centru programa bilo je izlaganje na temu „Srpske integracije“ o kojoj su govorili predstavnici nevladine organizacije iz Beograda **Srpski sabor „Dveri“**, **Boško Obradović** i **Vladan Glišić**. Oni su, osim toga, predstavili i 8-godišnji rad „Dveri“ u celoj Srbiji, Republici Srpskoj i Crnoj Gori, 30 tematskih zbornika koji su od početka rada „Dveri“ objavljeni kao i neprestane tribine na Mašinskom fakultetu u Beogradu i Sabore srpske omladine iz zemlje i rasejanja koji se tradicionalno organizuju svake godine. Njihov nastup u Bilefeldu i Berlinu označio je kraj dvonedeljne turneje po Austriji, Holandiji, Francuskoj i Nemačkoj tokom koje su posetili veliki broj crkvenih opština i srpskih organizacija s namerom da motivišu, pre svega, mlade ljude za raspoznavanje važnosti biološkog opstanka srpskog naroda u 21. veku i vizije njegovog duhovnog i moralnog oporavka kao uslova za svaki drugi napredak.

S tim u vezi dogovoren je susret u Beogradu koji treba da se održi posle parlamentarnih izbora u Srbiji, a pre odluke o statusu Kosova i Metohije, na kome će ove srodne organizacije definisati korake svoje buduće saradnje.

Nakon predavanja, diskusija je potrajala do kasno u noć, a princ Vladimir je predložio da „Dveri“ internacionalizuju deo svojih aktivnosti, kao što je npr. projekat „Pokret za život“ (Pro-Life-Movement) i da se na taj način uključe u aktivnosti međunarodnih hrišćanskih organizacija, što su predstavnici „Dveri“ sa velikim odobravanjem prihvatili naglašavajući da su na ovogodišnjem Saboru srpske omladine, održanom o Vidovdanu uz blagoslov Nj.P. Episkopa šabačko-valjevskog Lavrentija u manastiru Sokograd, po prvi put bili prisutni i predstavnici jedne poznate francuske nevladine hrišćanske organizacije kao i predstavnici iz Holandije i Rusije.

Ovo interesantno veče zaključeno je konstatacijom da posle svih teških i bolnih događaja iz proteklih godina nijedan pripadnik srpskog naroda više nema izgovor, a pogotovo ne opravdanje, za svoju pasivnost i ravnodušnost prema vlastitoj i kolektivnoj nacionalnoj sudbini, za koju smo sami najodgovorniji.

